

GAZETA
BIAŁOSTOCKA

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

ROK VI. Nr 28 (1371)

czwartek, 2. II. 1956 r.

Cena 20 gr

Narodowy Plan
Gospodarczy
na rok 1955
wykonaliśmyMarszałek
Czu Teh
udał się
do Krakowa

STALINOGRÓD. — 1 bm. marszałek Czu Teh udał się do Krakowa i Nowej Huty.

Na dworcu stalinogrodzkim gości żegnali — I sekretarz KW PZPR Józef Olędowski oraz przewodniczący Prezydium Woj. RN Ryndard Nieszporok.

10 stycznia 1956 r. Przewodniczący Rady Państwa Aleksander Zawadzki wydał przyjęcie na cześć zastępcy Przewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej Marszałka Czu Teh. NA ZDJĘCIU: Marszałek Czu Teh w towarzystwie I Sekretarza KC PZPR Bolesława Bieruta i Przewodniczącego Rady Państwa Aleksandra Zawadzkiego. CAF — fot. Zyg. Wdowiński

W spółdzielniach typu I b

Stożne i Iwaszki
podzieliły dochody

Spółdzielnie Stożne i Iwaszki w powiecie elckim, które w ostatnich dniach podzieliły swój dochód, to spółdzielnie typu Ib. Spółdzielnie te powstały jesienią 1954 roku, a więc po raz pierwszy podzieliły swój dochód.

Wprowadziły rok pracy to podzieliły okres, w którym w całości rozciągnięto wykazać wyżyłość gospodarki w gospodarstwie nad indywidualną, a jednak spółdzielnie te wyżyłość potrafiły wyznaczyć. Świadczy o tym, m. in. dniówka obrachunkowa. W Stożnem przyniosła 10 kg zboża, a w Iwaszkach 6 kg. Spółdzielnie, którzy najwięcej wypracowali dniówek, a zatem i z podziału otrzymali: Kazimierz Jagłowski, Franciszek Szczepański i Wili Szwarc.

Najlepszym sprawdzianem umiejętności gospodarowania w spółdzielni jest to, jak w niej pracują indywidualni gospodarze. W Stożnem ocenili tę jednoroczną pracę indywidualni gospodarze, skoro indywidualne gospodarstwo Zofia Kalinowska i Henryk Szymkowska na podstawie rozliczeniowym podpisały deklaracje członkowskie. (bk)

Dudorow-ministrem
Spraw Wewn. ZSRR

MOSKWA. — Prezydium Rady Najwyższej ZSRR mianowało Nikołaja Pawłowicza Dudorowa ministrem Spraw Wewnętrznych ZSRR, zwalniając z tego stanowiska S. Krugłowa.

Mróz trzyma nadal...

WARSZAWA. — W środę — w trzecim dniu mrozów — temperatura w poszczególnych miastach o godz. 19 wynosiła: Ketrzyn — 26 st., Białystok — 25 st., Warszawa 23 st., Lublin 22 st., Poznań — 20 st., Stalinogród i Kraków — 19, Wrocław — 18 st., Szczecin i Gdańsk — 17 st. W nocy z wtorku na środę — jak informuje PIHM — w Zakopanem było — 34 st., podczas gdy w dalekim na północ wysuniętym Archangielsku temperatura wynosiła 1 stopień ciepła. W najbliższych dniach nie należy spodziewać się w Polsce znaczących zmian temperatury.

...ale nie tylko
u nas

Fala mrozów o wyjątkowym nasileniu napływająca z Europy wschodniej i Skandynawii, gdzie zarejestrowano temperaturę — 53 stopnie, objęła kraje Europy zachodniej.

W Austrii temperatura spada do — 24 stopni.

Z Belgii donoszą o temperaturze niższej od — 23 stopni.

W Paryżu termometr wskazywał dnia 1 bm. — 12 stopni. Przeskok temperatury w stolicy Francji jest niezwykle gwałtowny, ponieważ jeszcze 24 godziny temu było w Paryżu plus 12 stopni.

W Moskwie 31 stycznia średnia temperatura wyno-

w 103,4 %
Komunikat
Głównego Urzędu
Statystycznego
— patrz str. 2 i 3

Guy MOLLET
premierem Francji

Komuniści głosowali za inwestyturą

PARYŻ. — Dnia 1 bm. na porannym posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego kandydat na premiera Francji socjalista Guy Mollet otrzymał misję utworzenia nowego rządu przeobrażającą większość głosów. Za Molletem padło 420 głosów — przeciwko 71, 83 deputowanych wstrzymało się od głosu.

Za inwestyturą dla Guy Mol-

siła minus 36 st. C, a w obwodzie moskiewskim dochodziła do minus 42 st. C.

Taki kożuch...

...dostatecznie zabezpiecza przed panującym mrozem. No, nie tylko. Wystarczy ciepłe palto, buty, grube skarpety, dobra czapka i... nauszniki... ale nasi kochani dystrybutorzy handlowi właśnie zupełnie zapomnieli o zwykłych, najzwyklejszych nausznikach.

Fot. „Gazeta” — Z. 2.

STALINGRAD -
miasto niezwyciężone

W dniu 2 lutego 1943 roku Armia Radziecka rozgromiła ostatecznie siły faszystowskich agresorów pod Stalingradem. To wielkie, historyczne zwycięstwo wojsk radzieckich nad hordami Hitlera nie tylko uratowało niezawisłość Kraju Rad, ale i wybawiło narody Europy i Azji od groźby faszystowskiej niewoli.

Dziś Stalingrad został całkowicie odbudowany po zniszczeniach wojennych i jest symbolem wiary w pokój i niezawisłość narodów.

NA ZDJĘCIU: Plac Poległych Bojowników.

Fot. — CAF

SIÓDMY DZIEŃ
IGRZYSK

Brazowy medal dla Polski zdobył Franciszek Groń-Gąsienica w kombinacji klasycznej. Fot. — CAF

Z dyskusji
nad 5-latką
WNIOSKI
I CYFRYLuba Skowrońska
tkaczka

Remonty maszyn są złe u nas wykonywane. Dlatego proponuję, aby do każdej brigady remontowej wchodził także majster tkacki. Dopilnuje on szybkiego i należytego wykonania remontu.

Wiera Popławska
tkaczka

Nowoprzyjętych uczniów tkackich należy nauczyć przykrećania nitek w runach. Później będzie mógł on sam przykrecać, a nie czekać na przykrećarkę. Przyuczmy się to do zmniejszenia postojów maszyn.

Zofia Prochawska
snowaczka

Proponuję, aby na walki pod runa jedwabne podkładać papier. Uniknie się przez to rwania nici przy tak zwanej odróbce.

Takich, często drobnych wniosków zgłosiła już załoga białostockiej Fabryki Pluszu im. F. Kona w dyskusji nad 5-latką swoich zakładów znacznie więcej. Pozwoliły one podnieść proponowane przez Centralny Zarząd wskaźniki wzrostu produkcji zakładów w 5-lacie. Ilustruje to następująca tabelka:

Wskaznik	Proponuje	
	Centralny Zarząd	Żałoga „Pluszówki”
1. Wydajność pracy robotników a) plusze	109,2	109,6
b) kordy	111,9	112,45
3. Jakość tkanin (kac na krosnogodzinę)	9.150	9.578
3. Jakość tkanin a) pluszowych	96,2	96,3
b) kordowych	80,0	80,5

Sesja Komisji
Gospodarczej
dla Azji
i Dalekiego Wschodu
w Bangalore

BANGALORE. — W Bangalore (Indie) rozpoczyna się 2 bm XII sesja Komisji Gospodarczej dla Azji i Dalekiego Wschodu.

Polskę reprezentuje na sesji w charakterze obserwatora minister pełnomocny Juliusz Katz-Suchy.

Dnia 1 lutego przybył do Bangaloru na obrady Komisji premier Indii Nehru. Premier Nehru przyleciał samolotem „Il-14” podarowanym mu przez rząd radziecki.

Niespodzianką zakończył się bieg sztafetowy kobiet 3 x 5 km. Po raz pierwszy rozgrywany na olimpiadzie. Na starcie stanęło 16 zespołów. Faworytem był zespół radziecki, który startował w składzie: Kozyrewa — Kolozina — Jerosyna. Dopiero na drugie miejsce typowana była sztafeta Finlandii.

Zespół polski odniósł duży sukces plasując się na piątym miejscu tylko o ok. 4 minuty za zwycięską sztafetą Finlandii. Najlepszy czas w zespole polskim uzyskała najmłodsza biegaczka Pękówna — 24,10.

WYNIKI:

1. Finlandia	1.09,1
2. ZSRR	1.09,28
3. Szwecja	1.09,48
4. Norwegia	1.10,50
5. Polska (Bukowa, Paksa, Krzeptowska)	1.13,20
6. Czechosłowacja	1.14,19
7. Niemcy	1.15,33
8. Włochy	1.16,11
9. Jugosławia	1.18,54

W biegu zjazdowym kobiet triumfowały Szwajcarki. Złoty medal zdobyła Berthod, a srebrny jej mało znana rodaczka Danzer przed reprezentantką Kanady Wheeler. Dobrze pojechały Polki, zajmując miejsce wśród dwudziestu najlepszych zawodniczek. Grocholska była 17 z czasem gorszym od Berthod o 11 sek., a Kowalska zajęła 19 miejsce, wyprzedzając zwyciężczynię sialonu giganta Reichert (20).

Polka Daniel podzieliła los Niemki Buchner i Francuzki Bonlieu, nie kończąc konkurencji.

WYNIKI:

1) Berthod — 1.40,7; 2) Danzer — 1.45,4 (obie Szwajcarki); 3) Wheeler (Kanada) — 1.41,0; 4) Hoffner (Austria) — 1.47,3; 5) Minuzzo — 1.47,3; 6) Marchelli — 1.47,7 (obie Włochy); 7) Hochleitner (Austria) — 1.47,9; 8) Nevier (Francja) — 1.49,2; 9) Niskin (Norwegia) — 1.49,5; 10) Werner (USA) — 1.49,6.
--

CORTINA

Rozegrane we środę spotkanie hokejowe pomiędzy Polską i Szwajcarią zakończyło się zwycięstwem Polaków 6:2.

Zwycięzcyńi srodowego biegu zjazdowego kobiet Szwajcarka Berthod zdobyła drugi złoty medal w kombinacji alpejskiej, uzyskując najlepsze wyniki za trzy konkurencje: sialom specjalny, sialom gigant i bieg zjazdowy.

Srebrny medal zdobyła Szwajcarka Danzer, a brązowy przypadł w udziale Włosze Minuzzo.

W środę na olimpijskim stadionie lodowym zakończyła się jazda figurowa mężczyzn, w której wszystkie trzy medale zdobyli Amerykanie. Złoty medal zdobył Allan Jenkins, srebrny — Robertson, a brązowy — David Jenkins.

Z konferencji
Eden-Eisenhower

NOWY JORK. — W Waszyngtonie toczą się obrady szefów rządów USA i Wielkiej Brytanii. Na posiedzeniu w dniu 31 stycznia br. prezydent Eisenhower i premier Eden omawiali sprawę możliwości rozlokowania sił zbrojnych Narodów Zjednoczonych w strefie zdemilitaryzowanej między Izraelem a krajami arabskimi w celu utrzymania pokoju na Bliskim Wschodzie.

KOMUNIKAT

Głównego Urzędu Statystycznego

o wykonaniu Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1955

Wyniki wykonania Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1955 w dziedzinie przemysłu, rolnictwa, transportu, inwestycji, budownictwa, obrotu towarowego, zatrudnienia i wydajności pracy oraz podniesienia materialnego i kulturalnego poziomu życia ludności, wg wstępnych danych, przedstawiają się następująco:

1. Wykonanie planu produkcji w przemyśle

Plan produkcji globalnej na rok 1955, w cenach niezmienionych, został wykonany w 103,4 proc. Globalna produkcja przemysłu socjalistycznego wzrosła o 11 proc. w porównaniu z 1954 r.

Przedsiębiorstwa przemysłowe podległe poszczególnym Ministerstwom wykonały plan produkcji globalnej, jak następuje:

	procent wykonania planu na rok 1955
Ministerstwo Hutnictwa	104
Ministerstwo Górniczo-Węglowe	104
Centralny Urząd Naftowy	107
Ministerstwo Energetyki	103
Ministerstwo Przemysłu Maszynowego	104
Ministerstwo Przemysłu Motoryzacyjnego	106
Ministerstwo Przemysłu Chemicznego	108
Ministerstwo Przemysłu Drzewnego i Papierniczego	104
Ministerstwo Przemysłu Materiałów Budowlanych	104
Ministerstwo Przemysłu Lekkiego	106
Ministerstwo Przemysłu Rolnego i Spożywczego	99,6
Ministerstwo Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego	97
Ministerstwo Przemysłu Drobno- i Rzemiosła	103
Ministerstwo Leśnictwa	104
Ministerstwo Kolei	106
Ministerstwo Transportu Drogowego i Lotniczego	103
Ministerstwo Żegluga	111
Centralna Rolnicza Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska”	117
Centralny Związek Spółdzielczości Pracy	102

W 1955 r. przekroczono plan produkcji wielu podstawowych środków wytwórczości, jak: surowca, stal, wyroby walcowane, ołów, aluminium, rudy cynkowo-olowiane, węgiel kamienny, koks, produkty naftowe, gaz ziemny, energia elektryczna, koły wodno-turkowe i promienicowe, maszyny i urządzenia dla hutnictwa żelaza, maszyny i urządzenia dla przemysłu chemicznego i materiałów budowlanych i drogowych, maszyny i narzędzia rolnicze, krosna automatyczne, wagony towarowe, wagony osobowe, statki, trakcyjne, samochody „Star”, łożyska toczne, soda kalcyonowa, barwniki, przedzia sztucznych jedwabiu, włókno czyste, opony, papier, cement.

Przekroczono również plan produkcji wielu przedmiotów spożywczych, jak: tkaniny bawełniane, wełniane, jedwabne, lino-pakulane, wyroby dziewiarskie, wyroby półprzetworzone, rowery, odbiorniki radiowe, naczynia emaliowane, szkło stołowe i galanterie, meble, wyroby farmaceutyczne, pieczywo, mleko, masło, ser, konserwy rybne, wino, cukierki, papierosy.

Szerzej niż w 1954 r. nie wykonano jednak w pełni planu produkcji niektórych ważnych wyrobów. W szczególności Ministerstwo Hutnictwa nie wykonało w pełni planu wydobycia rud żelaza i rud miedzi, Ministerstwo Przemysłu Maszynowego — planu produkcji obrabiarek do metali, maszyn i urządzeń dla przemysłu chemicznego i rolnego-spożywczego, maszyn i urządzeń i niektórych asortymentów maszyn rolniczych oraz parowozów, Ministerstwo Przemysłu Motoryzacyjnego — samochodów ciężarowych, „Lublin” i motocykli, Ministerstwo Przemysłu Chemicznego — sody kaustycznej, fenolu syntetycznego, nawozów sztucznych, środków ochrony roślin i obuwia gumowego, Ministerstwo Przemysłu Drzewnego i Papierniczego — celulozy, Ministerstwo Przemysłu Materiałów Budowlanych — cegły, wapna, szkła okienne, Ministerstwo Przemysłu Lekkiego — obuwia skózanego i tkanin wełnianych stuprocentowych, Ministerstwo Przemysłu Rolnego i Spożywczego — cukru i piwa, Ministerstwo Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego — mięsa i tłuszczów zwierzęcych, Ministerstwo Przemysłu Drobno- i Rzemiosła oraz Centralny Związek Spółdzielczości Pracy nie wykonały planu produkcji szeregu asortymentów wyrobów powszechnego użytku, Ministerstwo Przemysłu Drobno- i Rzemiosła nie wykonało również planu produkcji cegieł.

Pomimo pewnej poprawy, wykonanie planu asortymentowego w przemyśle było niezadowalające. Wykonywanie planów produkcyjnych, zwłaszcza w przemyśle maszynowym, cechowała znaczna nierównomierność, na co w dużym stopniu wpływały niedociągnięcia w kooperacji pomiędzy zakładami.

2. Wzrost produkcji przemysłowej

Produkcja ważniejszych wyrobów przemysłowych w 1955 r. w porównaniu z 1954 r. kształtowała się następująco:

	1954 r. w procentach
surowca	117
stal	112
wyroby walcowane	112
aluminium	112
rudy żelaza	105
rudy cynkowo-olowiane	111
rudy miedzi	110
ołów rafinowany	107
aluminium	89,3
węgiel kamienny	103
węgiel brunatny	102
koks	118
ropa naftowa	98
gaz ziemny	110
produkty ropy naftowej	115
energia elektryczna	123
turbiny parowe	110
koły wodnorurkowe	114
maszyny wirujące	106
obrabianki do metali	

maszyny i urządzenia dla hutnictwa
maszyny włókiennicze
w tym krosna automatyczne
maszyny i urządzenia budowlane i drogowo-
w tym:
koparki
maszyny i narzędzia rolnicze
w tym:
żniwiarzy
siewniki do zbóż
traktory
statki morskie
parowozów
wagony towarowe
samochody ciężarowe
samochody osobowe
łożyska toczne
kwas siarkowy
soda kalcyonowa
soda kaustyczna
nawozy fosforowe
środki ochrony roślin
przedzia sztucznych jedwabiu
wyroby farmaceutyczne
w tym:
penicylina
opony samochodowe
celuloza
papier
cement
wapno
cegła
papa
tkaniny bawełniane
tkaniny wełniane
tkaniny jedwabne
tkaniny lino-pakulane
obuwie skórzane
meble
pieczywo
mięso
tłuszcze zwierzęce
tłuszcze roślinne
tłuszcze morskie
mleko
masło
cukier
cukierki
piwo
wino
papierosy

125
107
352
126
235
129
131
123
103
134
108
104
99
239
126
107
110
116
155
108
138
111
143
133
107
112
110
112
106
106
110
108
106
108
117
106
113
107
108
102
95
121
119
115

życie papierówki do produkcji celulozy siarczanowej nie-
bielonej — o ok. 3,5 proc. Mimo to niedostatecznie były w
1955 r. wyniki walki o oszczędność węgla i drewna, a w
wielu przedsiębiorstwach nadal występowały fakty przekraczania
norm zużycia surowców i materiałów. M. in. przemysł
węglowy znacznie przekroczył normy zużycia surowców
siarkonowych, przemysł chemiczny — normy zużycia surowców
siarkonowych, przemysł szklarski — normy zużycia surowców
w hutnictwie wystąpiło niekorzystne zjawisko zwiększenia
się zużycia wadu metalicznego na produkcję stali marle-
nowskiej o ok. 8 proc. w porównaniu z 1954 r.

Według wstępnych obliczeń, przemysł jako całość wyko-
nał zadania obniżki kosztów własnych, osiągając w 1955 r.
poziom kosztów niższy średnio o 2,9 proc. niż w 1954 r.

Wykonanie zadań planu obniżki kosztów przebiegało jed-
nak w poszczególnych gałęziach przemysłu nierównomiernie.
Ponadplanowo oszczędności uzyskali głównie przedsiębiorstwa
Ministerstwa Hutnictwa, Ministerstwa Energetyki,
Ministerstwa Przemysłu Maszynowego, Ministerstwa Prze-
mysłu Chemicznego i Ministerstwa Przemysłu Lekkiego. Nie
wykonały natomiast planu obniżki kosztów własnych przed-
siębiorstwa Ministerstwa Górniczo-Węglowego, Minister-
stwa Przemysłu Materiałów Budowlanych i Ministerstwa
Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

3. Wprowadzenie postępu technicznego do gospodarki narodowej

W 1955 r. uzyskano szereg osiągnięć w opanowywaniu
i wprowadzaniu nowej techniki do gospodarki narodowej.

W instytucjach naukowo-badawczych rozwiązano szereg za-
gadnień związanych z przygotowaniem budowy reaktora ato-
mowego oraz z opanowaniem techniki półprzewodników.

W szczególności posuńnię się naprzód prace nad otrzyma-
niem w skali laboratoryjnej czystego grafitu i fluoru oraz
innych materiałów do budowy reaktora atomowego. Insty-
tuty naukowo-badawcze rozwiązywały w skali półtechnicznej
problemy produkcji precyzyjnych urządzeń rejestrujących
i liczących elektronicznie, niezbędnych do badań atomowych.
Po raz pierwszy w kraju wyprodukowano w skali półtech-
nicznej materiały wyjściowe do produkcji półprzewodników.
Opanowano technologię otrzymywania tlenku germanu i kon-
centratów o dużej zawartości indu.

W 1955 r. przemysł uruchomił produkcję wielu nowych
maszyn, urządzeń, materiałów i wyrobów, ważnych dla za-
pełnienia dalszego postępu technicznego w przemyśle, bu-
downictwie, rolnictwie i innych działach gospodarki naro-
dowej.

Przedsiębiorstwa Ministerstwa Przemysłu Maszynowego
wykonały 84 prototypy, odmiany i rekonstrukcje maszyn,
urządzeń sprzętu i aparatury oraz wprowadziły do produk-
cji seryjnej 86 nowych typów. M. in. uruchomiono seryjną
produkcję 10 nowych typów obrabiarek, w tym wiertarko-
frezarek WHA-125, aparatów tokarskich podłożnego toczenia,
tokarek ciekłych TCA-125, szlifierek do płaszczyzn
SPA-15, frezarek bramowych 4-wrzecionowych FBC-90, pan-
tografów FGA-20, 4 nowych typów pras, 5 nowych typów
jednostek tabu kolejowego, 4 nowych typów kotłów, 4 no-
wych typów maszyn rolniczych, 8 nowych typów maszyn
włókienniczych, w tym krosien, transportowych KP-4,
3 nowych typów maszyn i urządzeń odlewniczych, 7 nowych
typów maszyn elektrycznych, w tym automatów spawalnic-
zych AT-1250, 23 nowych rodzajów sprzętu elektrotechnicz-
nego, w tym transformatorów regulacyjnych o mocy 31,5 MVA
na napięcie 110 kV. W przemyśle określonym zwodzono na
raz pierwszy w kraju drobniocierne motorowy o nośności
10,000 TDW.

Przedsiębiorstwa Ministerstwa Górniczo-Węglowego
wprowadziły do produkcji seryjnej aparat wiertniczy geo-
logiczny przewoźny, wiertarkę udarową powietrzną, wreb-
larz maszyn elektryczną. Uruchomiono również produkcję
nowego typu łożysk ebonitowo-grafitowych.

W przedsiębiorstwach Ministerstwa Przemysłu Chemicz-
nego rozpoczęto produkcję syntetycznych kwasów tłuszcz-
nych, garbników typu Ferrigal oraz rozszerzono produkcję
barwników szlachetnych i nowych leków. W przemyśle gó-
rniczym, przetworów papierniczych, materiałów biurowych,
piwa, była nadal niezadowalająca.

Niektóre gałęzie przemysłu: m. in. hutnictwo żelaza,
przemysł metali nieżelaznych, przemysł kokso-chemiczny,
niektóre gałęzie przemysłu chemicznego, przemysł cemen-
towy osiągnęły w 1955 r. poprawę w wykorzystaniu zdolno-
ści produkcyjnych. W hutnictwie żelaza osiągnięto poprawę
o ok. 6 proc. w porównaniu z 1954 r. i wzrost wydajności z
1 m³ trzonu pieca martenowskiego o 5 proc. Poważną po-
prawę w wykorzystaniu zdolności produkcyjnych wykazywał
walcownie w hutnictwie żelaza.

Ogólnie biorąc, poprawa w wykorzystaniu zdolności pro-
dukcyjnych była jednak niedostateczna. W rolnictwie wę-
glowym nie osiągnięto planowanego wzrostu wydajności
maszyn węgłowych, zwłaszcza kombinów i wreb-
larzy ścianowych. W przemyśle chemicznym nie osiągnięto pla-
nowanego wskaźnika wydajności azotu przy przerobieniu am-
oniaku. W przemyśle materiałów budowlanych wykorzystanie zdolności
produkcyjnych, zwłaszcza w przemyśle wapieniowo-gipsowym
i w przemyśle ceramiki budowlanej, niedostatecznie wyko-
rzystywane były również zdolności produkcyjne niektórych
nowych zakładów w związku z przedłużeniem się okresu ich
uruchamiania.

W 1955 r. zaznaczyła się pewna poprawa w zakresie
zmniejszenia jednostkowego zużycia surowców i materia-
łów. Niektóre gałęzie przemysłu osiągnęły korzystniejsze, niż
złożono w planie i nie osiągnięto w 1954 r., wskaźniki jed-
nostkowego zużycia surowców, paliw oraz materiałów. Jed-
nostkowe zużycie węgla do produkcji energii elektrycznej
zmniejszyło się o 8 proc. w porównaniu z 1954 r., jedno-
stkowe zużycie koksu suchego do produkcji surowki — o 6
proc., zużycie węgla do produkcji cegły — o ok. 8 proc., zu-
życie papierówki do produkcji celulozy siarczanowej nie-
bielonej — o ok. 3,5 proc. Mimo to niedostatecznie były w
1955 r. wyniki walki o oszczędność węgla i drewna, a w
wielu przedsiębiorstwach nadal występowały fakty przekraczania
norm zużycia surowców i materiałów. M. in. przemysł
węglowy znacznie przekroczył normy zużycia surowców
siarkonowych, przemysł chemiczny — normy zużycia surowców
siarkonowych, przemysł szklarski — normy zużycia surowców
w hutnictwie wystąpiło niekorzystne zjawisko zwiększenia
się zużycia wadu metalicznego na produkcję stali marle-
nowskiej o ok. 8 proc. w porównaniu z 1954 r.

• Ciąg dalszy ze str. 2

chanizowano nawęglanie w 9 elektrowniach, a odpodpalanie
w 3 elektrowniach oraz automatyzowano procesy spalania
w 6 kotłach, jak również automatyzowano 3 elektrownie
wodne. W przemyśle chemicznym zmechanizowano szereg
procesów w zakładach w Kędzierzynie, w Poznańskich Zak-
ładach Nawozów Fosforowych oraz w Krakowskich Zak-
ładach Sodowych. W przemyśle rolnospożywczym osiągnięto
dalszy postęp w mechanizacji załadunku i wyładunku bur-
ków w przemyśle cukrowniczym oraz mechanizacji rozlewu
butelkowego w przemyśle mleczarskim, piwowarskim - slo-
downiczym i winiarskim.

W budownictwie stopień mechanizacji robót ziemnych w
przedsiębiorstwach Ministerstwa Budownictwa Przemysło-
wego wzrósł z 64 proc. w 1954 r. do 69 proc. w 1955 r. W
przedsiębiorstwach Ministerstwa Budownictwa Miast i Os-
iedli wprowadzono metodę mechanicznego tynkowania w
robotach elewacyjnych, wykonując tą metodą ok. 13 proc. o-
gólnej powierzchni elewacji.

Na kolejach zwiększono stopień mechanizacji prac zała-
dunkowych i wyładunkowych na stacjach z 14 proc. w 1954 r.
do 16 proc. w 1955 r.

Tempo zmechanizowania pracochłonnych procesów w wie-
lu gałęziach przemysłu było jednak niedostateczne. Szerze-
resortów nie wykorzystano możliwości produkcji sprzętu,
niezbędnego do mechanizacji we własnych warsztatach i
zakładach produkcyjnych. Opóźnienia w mechanizacji wy-
stąpiły zwłaszcza w energetyce, przemyśle cynkowym,
przemyśle chemicznym, przemyśle materiałów budowlanych,
przemyśle włókienniczym i przemyśle mięsny.

W 1955 r. wprowadzono we wszystkich gałęziach przemy-
słu i w budownictwie nowe procesy technologiczne i meto-
dy asortymentu oraz uśrednianie rud, jak również kontynu-
owano prace nad zastosowaniem tlenu w procesach sta-
wionowych.

W przemyśle maszynowym oddano do użytku półautoma-
tyczną linię obróbką korpusów silnikowych, kontynuowano
prace nad organizacją nowych gniazd i linii obróbkowych o-
raz montaż potokowych i taktowych. Rozszerzono stosowa-
nie wysokowydajnych metod spawania punktowego.

W przemyśle chemicznym zastosowano nową metodę pro-
dukcji metanolu w oparciu o opracowaną w kraju technolo-
gię i dokumentację, uruchomiono produkcję chloru metodą
elektrolizy rtęciowej, opianowano w skali półtechnicznej spa-
lanie surowców siarkonowych metodą fluidyzacji, zinter-
tyfikowano szereg procesów w przemyśle kwasu siarkowego
i farmaceutycznym, wprowadzono ciągłą metodę produkcji
przędzi korowej w przemyśle włókienniczym. W przemy-
śle materiałów budowlanych rozpoczęto prace nad in-
tensyfikacją procesów wypалу klinierki, przez zwiększenie
wydajności obrotów pieców, a w przemyśle ceramiki budow-
lanej rozszerzono stosowanie szybkoobrotowych wypalów. W
przemyśle celulozowym — papierniczym uruchomiono doświad-
czalną produkcję drożdży pastewnych z ługów posulfito-
wych.

W budownictwie uruchomiono po raz pierwszy w kraju
budowę obiektów, wykonanych całkowicie z elementów
prefabrykowanych: w Warszawie, Poznaniu, Łodzi, Nowej
Hucie, Jarosławiu i Nowych Tychach. Przedsiębiorstwa Mini-
sterstwa Budownictwa Miast i Osiedli wykonały metodą
uprzemysłowaną budynki o łącznej kubaturze 960 tys. m³.
W budownictwie przemysłowym znacznie zwiększono
w porównaniu z 1954 r. zakres uprzemysłowienia budowni-
wa, stosowanie elementów z betonu sprężonego, prefabry-
kację i montaż blokowy w instalacjach przemysłowych i e-
lektrycznych oraz wykonywanie hal fabrycznych przy po-
mości rusztowań przesuwanych.

Szerzej przedsiębiorstwa przemysłowych i budowlanych
nie zrealizowały jednak w pełni zadań planu wprowadzenia
nowych metod technologicznych i nie wprowadziło przewi-
dzianych w planie usprawnień procesów produkcyjnych.

Przemysł maszynowy nie wykonał szeregu ważnych za-
dań w zakresie rozszerzenia nowoczesnych metod obróbki
plastycznej, metod skrawania nożem Kolesowa oraz wpro-
wadzenia żelaza o wyższej jakości. Przemysł chemiczny nie
wykonał m. in. planowanej przebudowy aparatów w prze-
myśle azotowym, nie zintensyfikował w dostatecznym stop-
niu wydajności procesu produkcji penicyliny. W przemyśle
materiałów budowlanych wykonano plan konteneryzacji
cegl tylko w 3 proc. Przemysł włókienniczy nie wykonał
planu wykańczania tkanin apreturami szlachetnymi.

Również w budownictwie niektóre ważne zadania planu
postępu technicznego nie zostały w pełni wykonane.
Niedostateczne było wykorzystanie żużli jako kruszywa i
do produkcji spoiw.

Biura projektowe Ministerstwa Budownictwa Przemysło-
wego i Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli nie wy-
konały w pełni planu opracowania projektów typowych i
powtarzalnych. Z ogólnej liczby projektów typowych prze-
widzianych w planie do pracowni w 1955 r., biura pro-
jektowe Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego nie wyko-
nały 27 projektów typowych, a biura projektowe Mini-
sterstwa Budownictwa Miast i Osiedli — 25.

W 1955 r. zgłoszono ogółem 273 tys. wniosków racjonal-
izatorskich, z czego ok. 184 tys. wniosków skierowano do
realizacji, tj. o 15 proc. więcej niż w 1954 r. Jednakże zasto-
sowane w poszczególnych zakładach wnioski racjonalizator-
skie nie były w dostatecznym tempie przenoszone i zasto-
sowane w innych zakładach.

Niewykonanie szeregu ważnych zadań planu postępu
technicznego w 1955 r. spowodowane zostało z jednej stro-
ny opóźnieniami w dostawach niezbędnego sprzętu i urza-
dzeń oraz opóźnieniami w opracowaniu dokumentacji dla
nowych procesów, a z drugiej strony niedostatecznym wy-
skiekim resortów w kierunku wprowadzania i upowszech-
niania postępu technicznego.

4. Rolnictwo i leśnictwo

Wartość produkcji globalnej rolnictwa wzrosła o 3 proc.
w porównaniu z 1954 r., jednakże założenia planu co do
wzrostu produkcji rolniczej nie zostały w pełni osiągnięte
(97 proc. planu).

W wyniku zagospodarowania odlogów i ugorów powierzch-
ni zasiewu pod zbiory 1955 r. zwiększyła się o ponad 170
tys. ha, w tym pod zboża i rośliny strączkowe o ponad 100
tys. ha. Wzrost powierzchni zasiewu dotyczył także roślin
przemysłowych i kukurydzy.

• Ciąg dalszy na str. 3

KOMUNIKAT

Głównego Urzędu Statystycznego

Powierzchnia zasiewu buraków pod zbiory 1955 r. była o 3
proc. większa niż w 1954 r., rzepaku i rzasku o 4 proc., ro-
ślin włóknistych o 13 proc. Powierzchnia zasiewu kukurydzy
zwiększyła się ponad 3,5-krotnie w porównaniu z 1954 r.,
jakkolwiek nie osiągnięła założenia planu.

Pomimo zwiększenia powierzchni zasiewu pod zbiory
1955 r., założenia planu nie zostały w pełni osiągnięte
w związku z niewykonaniem planu zagospodarowania odlo-
gów. W okresie wiosennym i jesiennym 1955 r. zagospodaro-
wano łącznie ok. 122 tys. ha odlogów, tj. wykonano tylko ok.
40 proc. planu. Główną przyczyną niewykonania planu za-
gospodarowania odlogów był niedostateczny wysiek Mini-
sterstwa Rolnictwa i Ministerstwa Państwowych Gospo-
darstw Rolnych oraz rad narodowych w kierunku należytego
przygotowania i wykonania tego zadania.

Siewy jesiennie w 1955 r., a zwłaszcza siewy żyta, wyko-
nano na obszarze większym niż w 1954 r. Natomiast niekorzyst-
ny był przebieg orzek przedwiosennych, w rezultacie czego
plan w tym zakresie został nie w pełni wykonany.

W 1955 r. uzyskano dobre plony zbóż. W porównaniu
z 1954 r. plony 4 zbóż były o 15 proc. wyższe. Wzrosły rów-
nież znacznie plony roślin oleistych. Natomiast dla upraw
ekopowych, a w szczególności dla ziemniaków rok 1955 był
niekorzystny.

Plony ziemniaków w związku z nieurodzajem kształtowa-
ły się na znacznie niższym poziomie niż w 1954 r. Plony bu-
rak cukrowych kształtowały się na ogół na poziomie pla-
nowanym z 1954 r., jednakże zawartość cukru w buraku była
niższa.

W 1955 r. nastąpił dalszy wzrost pogłowia zwierząt gospodar-
skich. Według stanu z czerwca 1955 r. pogłowia bydła osiągnęło
7,9 mln sztuk, trzody chlewnej 10,9 mln sztuk, owiec 4,2 mln
sztuk. Oznacza to wzrost pogłowia w porównaniu ze stanem
z czerwca 1954 r. o 3 proc., trzody chlewnej o 11 proc.,
owiec o 2 proc. Jednakże tylko pogłowia trzody chlewnej
przekroczyło poziom założony w planie (103 proc.).

Kontrakcja produkcji zwierzęcej przebiegała w 1955 r.
pomyślniej niż w 1954 r. Plan zawierania umów na dostawę
trzody chlewnej mięsno-słoninowej został wykonany w 100
proc., trzody chlewnej bekonowej — w 117 proc. Przekroczo-
ny został również plan kontraktacji zwierząt hodowlanych.

W 1955 r. nastąpił dalszy wzrost bazy materiałowo-techni-
cznej w rolnictwie. Znacznie wzrosły dostawy środków
produkcji dla rolnictwa.

Pod zbiory 1955 r. rolnictwo otrzymało ogółem 544 tys. ton
nawozów sztucznych w czystym składniku, tj. o 14 proc.
więcej, niż w 1954 r., w tym gospodarka chłopska o 19 proc.
więcej. Dostawy nawozów azotowych dla całego rolnictwa
wzrosły w porównaniu z 1954 r. o 13 proc., nawozów fosfo-
rowych o 19 proc., potasowych o 12 proc. W 1955 r. do-
starczono rolnictwu ok. 3,5-krotnie więcej superfosfatu gra-
nulowanego niż w 1954 r.

Rolnictwo otrzymało w 1955 r. około 9 tys. traktorów
w przeliczeniu na traktory o mocy 15 KM tj. o 10 proc.
więcej niż w 1954 r. Łącznie w PGR i POM, według stanu
końca 1955 r., było ponad 56 tys. traktorów przeliczeniowych.
Dostawy kombinów osiągnęły ponad 900 sztuk, tj. o 35
proc. więcej niż w 1954 r., siewników zbożowych 20 tys.
sztuk, tj. o 25 proc. więcej, sadzarek do ziemniaków ponad
2,5 tys. sztuk, tj. o 5 proc. więcej, dostawy kosarek trakto-
rowych 1,8 tys. sztuk, tj. o 69 proc. więcej, snopowiązałek
traktorowych ok. 3 tys. sztuk, tj. ponad 2-krotnie więcej.
W 1955 r. rozpoczęto dostawy sadzarek do kwadratowo-gnia-
zdowego sadzenia ziemniaków. Jednakże plan dostaw nie-
których maszyn nie został w pełni wykonany. M. in. nie do-
starczono rolnictwu planowanej ilości snopowiązałek trak-
torowych, kosarek konnych, sieczarek silnikowych, mło-
czek kładowych.

Liczba Państwowych Ośrodków Maszynowych osiągnęła
na koniec roku 424. Plan organizacji nowych POM nie został
jednak w pełni wykonany. Znacznie wzrósł w 1955 r. park
traktorów i maszyn POM. M. in. liczba traktorów przelicze-
niowych w POM, według stanu na koniec roku, wzrosła o 22
proc. w porównaniu z 1954 r., liczba kombinów zbożowych
o 73 proc., koparek do ziemniaków o 34 proc., sadzarek do
ziemniaków o 52 proc., kosarek o 24 proc., snopowiązałek
o 15 proc.

Plan prac traktorowych POM nie został w pełni wykonany
(91 proc.), pomimo wzrostu ogólnej ilości wykonanych prac
o 20 proc. w porównaniu z 1954 r. POM nie osiągnęły pla-
nowanej wydajności maszyn, zwłaszcza traktorów w pracach
pólowych. Niedostateczna była również ilość prac wyko-
nanych przez POM w gospodarstwach chłopskich.

W 1955 r. nastąpił znaczny wzrost liczby gminnych ośro-
dków maszynowych. Liczba tych ośrodków na koniec 1955 r.
osiągnęła ponad 2,900, tj. wzrosła o około 190. Dzięki dostar-
czaniu maszyn z zagranicy, w tym z Związku Radzieckiego, wy-
korzystaniu znacznie wzrosły prace POM w gospodarce
chłopskiej. M. in. siew zbóż maszynami GOM wzrósł o ponad
30 proc. w porównaniu z 1954 r., siew nawozów sztucznych
o 36 proc., zbiór zbóż o 41 proc., omoty o ok. 19 proc., ko-
panie ziemniaków o 31 proc.

Plan elektryfikacji rolnictwa wykonano w 109 proc.
W 1955 r. zelektryfikowano ogółem 42 więcej wsi,
niż w 1954 r., o 32 proc. więcej PGR, o 37 proc. więcej spo-
dzielni produkcyjnych.

Produkcja globalna Państwowych Gospodarstw Rolnych
wzrosła o 12 proc. w porównaniu z 1954 r., jednak plan zo-
stał wykonany tylko w 87 proc. Powierzchnia zasiewu pod
zbiory 1955 r. wzrosła w PGR o 5 proc. w porównaniu
z 1954 r. PGR uzyskały znaczny wzrost plonów i zbiorów
nawozów i olejowych. Plony 4 zbóż w PGR wzrosły
o 20 proc., rzepaku o 55 proc. W niektórych gospodarstwach
nadal były znaczne straty zbóż przy sprzeczce, a także przy
sprzeczce ziemniaków, wskutek pozostawienia przy wykopa-
kach znacznej ilości ziemniaków w ziemi.

Pogłowia zwierząt gospodarskich w PGR wzrosło w po-
równaniu z 1954 r., w szczególności pogłowia bydła — o 13
proc. Plan wzrostu pogłowia, zwłaszcza owiec, nie został
jednak w pełni osiągnięty.

PGR dostarczyły w 1955 r. o ok. 14 proc. więcej zbóż, niż
w 1954 r., żywa wierzchołka o 5 proc., mleka o 11 proc.
Pomimo wzrostu plan dostaw PGR nie został w pełni wyko-
nany.

W końcu 1955 r. liczba spółdzielni produkcyjnych wynosi-
ła 9,963. Nastąpił w spółdzielniach produkcyjnych dalszy
wzrost hodowli bydła i trzody chlewnej.

W 1955 r. skup zbóż w całym rolnictwie był o 10 proc. wyż-
szy niż w 1954 r. Mleka skupiono o 5 proc. więcej, jaj o
7 proc., trzody chlewnej mięsno-słoninowej o 5 proc., bydła
o 4 proc., cieląt i owiec o 3 proc., warzyw o 12 proc., wełny
o 21 proc. Plan skupu produktów rolnych w całej gospodarce
rolniczej nie został w pełni wykonany.

W państwowym gospodarstwie leśnym przekroczony został

K O M U N I K A T

Głównego Urzędu Statystycznego

● Ciąg dalszy ze str. 3

urządzeń socjalnych i kulturalnych, zwłaszcza szkół podstawowych, przedszkoli i żłobków. W budownictwie mieszkaniowym zadania ustalone w Narodowym Planie Gospodarczym nie zostały w pełni osiągnięte.

Plan produkcji państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych, licząc według wartości robót, został wykonany. Przedsiębiorstwa Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego, przy przekroczeniu planu wartości robót, nie wykonywały planu oddawania obiektów do użytku. Przedsiębiorstwa Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli nie wykonywały zadań w zakresie wartości robót, ustalonych w Narodowym Planie Gospodarczym.

W 1955 r. wzrosły dostawy nowoczesnych maszyn i sprzętu budowlanego dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych. Liczba koparek w przedsiębiorstwach obu ministerstw budowlanych wzrosła o 4 proc. w porównaniu z 1954 r., liczba spycharek o 6 proc.

Szczególnie wzrosła liczba dźwigów wieżowych (o 53 proc.). Jednakże na wielu budowlach maszyny nie były należycie wykorzystane, a organizacja remontów maszyn i przerzucania maszyn i sprzętu pomiędzy budowlami wykazywała poważne braki.

Wiele przedsiębiorstw budowlano-montażowych nie zapewniło właściwej organizacji robót budowlano-montażowych, w rezultacie czego dopuszczono na szeregu budowli do przestojów.

7. Obrót towarowy: wewnętrzny i zagraniczny

W 1955 r. nastąpił dalszy rozwój handlu uspołecznionego. Plan obrotów detalicznych został wykonany w cenach porównywalnych w 101 proc.

Ogółem w 1955 r. sprzedano ludności o 11 proc. więcej towarów niż w 1954 r., w tym w sieci handlu wiejskiego CRS o 12 proc. więcej.

W kwietniu 1955 r. przeprowadzona została trzecia obniżka cen artykułów konsumpcyjnych i usług, która przyniosła ludności ok. 2,4 miliarda złotych oszczędności w wydatkach na zakup towarów i na usługi.

Dostawy artykułów spożywczych na zaopatrzenie ludności wzrosły w porównaniu z 1954 r. jak następuje: cukru o 6 proc., maki pszennej o 11 proc., makaronu o 19 proc., pieczywa o 5 proc., w tym pieczywa pszennego o 15 proc., tłuszczów roślinnych o 9 proc., masła o 12 proc., mleka o 3 proc., jaj o 5 proc., cukierków o 17 proc., papierosów o 10 proc., win o 24 proc.

Dostawy artykułów przemysłowych na zaopatrzenie ludności wzrosły w porównaniu z 1954 r. jak następuje: tkanin wełnianych o 8 proc., tkanin bawełnianych o 9 proc., tkanin jedwabnych o 10 proc., tkanin lnianych o 36 proc., odzieży o 16 proc., pończoch damskich o 18 proc., obuwia skózanego o 10 proc., mebli o 16 proc., fajansu stołowego o 14 proc., naczyń emaliowanych blaszanych o 14 proc., wózków dziecięcych o 21 proc., odbiorników radiowych o 49 proc., rowerów o 39 proc., motocykli o 51 proc., mydła do prania o 3 proc., mydła powszechnego o 47 proc., proszku do prania o 19 proc., papieru piśmiennego o 12 proc.

W zaopatrzeniu ludności w szereg towarów przemysłowych nastąpiła w 1955 r. znaczna poprawa, głównie w związku z rozszerzeniem i różnicowaniem asortymentu towarów zarówno z produkcji krajowej jak i z importu. Dotyczy to zwłaszcza wyrobów metalowych i elektrotechnicznych powszechnego użytku, artykułów gospodarstwa domowego i galanterii. Znaczną poprawę uległo zaopatrzenie sieci handlu wiejskiego CRS, a mianowicie: dostawy odzieży wzrosły w porównaniu z 1954 r. o 22 proc., artykułów włókienniczych o 29 proc., obuwia i wyrobów skórzanego o 20 proc., naczyń blaszanych emaliowanych o 15 proc., naczyń żeliwnych o 32 proc., cementu o 15 proc., wapna budowlanego o 14 proc., papy o 54 proc., cegły o 2 proc., dachówki o 5 proc. Jednakże asortyment dostarczanych towarów nie zawsze był dostosowany do potrzeb konsumenta wiejskiego, co spowodowało w szeregu przypadków nadmierny wzrost remanentów w sieci Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

W zaopatrzeniu ludności miast występowały nadal braki w niektórych artykułach spożywczych. Dotyczyło to w szczególności zaopatrzenia w mięso, przetwory i tłuszcze zwierzęce. Niedostateczne zaopatrzenie w mięso i przetwory mięsne spowodowało wzmożone zapotrzebowanie ludności na inne artykuły spożywcze, takie jak mąka, pieczywo, masło i wywoływało przejściowe braki w zaopatrzeniu w te artykuły, pomimo ogólnego wzrostu ich sprzedaży w porównaniu z rokiem 1954.

Również w zaopatrzeniu ludności w artykuły przemysłowe, mimo znacznej poprawy, zapotrzebowanie na niektóre artykuły nie zostało w pełni zaspokojone, wskutek niedostatecznej poprawy jakości i asortymentu towarów produkowanych w przemyśle, jak również wskutek błędów w dystrybucji towarów i niedostosowania dostaw do sezonowego zapotrzebowania i różnicowanych potrzeb ludności w poszczególnych rejonach kraju. Szczególnie dokuczliwy był brak na rynku szeregu drobnych artykułów, jak żarówki, niektóre wyroby ze szkła, zwłaszcza szklanki i spodka oraz pasmanteria. W dalszym ciągu pomimo pewnej poprawy w porównaniu z 1954 r., niezadowolający był asortyment, ilość i jakość odzieży oraz obuwia dziecięcego.

Plan rozwoju sieci handlowej został wykonany. W porównaniu z 1954 r. liczba sklepów handlu uspołecznionego wzrosła o 3,1 tys., a punktów sprzedaży detalicznej o 4,1 tys. Sieć punktów sprzedaży drobnodetalicznej, prowadzonych przez oddziały zaopatrzenia robotniczego, wzrosła o 20 proc. Jednakże nadal występowały dysproporcje w rozmieszczeniu sieci handlowej w poszczególnych rejonach kraju i dzielnicach miast.

Nastąpił dalszy rozwój sieci zakładów gastronomicznych oraz obrotów tych zakładów. Plan obrotów zakładów gastronomicznych został wykonany, przy wzroście obrotów, o 11 proc.

W 1955 r. nastąpił dalszy wzrost handlu zagranicznego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Obroty handlu zagranicznego PRL były w 1955 r. o ok. 4 proc. wyższe niż w 1954 r. Polska Rzeczypospolita Ludowa utrzymywała w 1955 r. stosunki handlowe z 85 krajami. W 1955 r. zawarto nowe umowy handlowe z Jugosławią, Burmą, Sudanem, Syrią, Ceylonem i Paragwajem.

W 1955 r. rozszerzony został asortyment towarowy polskiego eksportu. Jednakże wysiłki przemysłu i central handlu zagranicznego w kierunku wzmocnienia eksportu były

jeszcze niedostateczne, w związku z czym plan eksportu nie został w pełni wykonany. Niedobór ten wynikał głównie z powodu niedostatecznego wykonania zadań eksportu przez Ministerstwo Przemysłu Maszynowego i Ministerstwo Przemysłu Motoryzacyjnego.

8. Zatrudnienie i wydajność pracy w gospodarce narodowej

Liczba zatrudnionych w gospodarce uspołecznionej wyniosła w 1955 r. ok. 6,5 mln, tj. wzrosła o ok. 4 proc. w porównaniu z 1954 r.

Przemysł socjalistyczny wykazał wzrost zatrudnienia o ok. 4 proc., transport i łączność — o 3 proc., obrót towarowy i zakłady gastronomiczne — o 5 proc.

Zatrudnienie w PGR wzrosło o 7 proc. w porównaniu z 1954 r. Do pracy w PGR, POM i zarządach rolnictwa skierowano 4,1 tys. agrotechników, zootechników, mechaników rolnych i innych kwalifikowanych pracowników. Dla potrzeb PGR i POM przeszkolono w 1955 r. ok. 13,5 tys. traktorzystów, 400 brygadzystów traktorowych i 1.000 kombajnistów. Plan zatrudnienia w rolnictwie uspołecznionym nie został jednak w pełni wykonany.

Plan wydajności pracy w przemyśle i budownictwie został w 1955 r. przekroczony. Wydajność pracy w przemyśle wzrosła w porównaniu z 1954 r. o ok. 6 proc., w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych o ponad 8 proc.

W ramach szkolenia wewnątrz-zakładowego ok. 700 tys. osób zdobyło lub podniosło swe kwalifikacje zawodowe. Plan szkolenia wewnątrz-zakładowego został przekroczony.

Wydatki na bezpieczeństwo i higienę pracy wzrosły w porównaniu z 1954 r. o 19 proc.

9. Wzrost dochodu narodowego oraz podniesienie poziomu materialnego i kulturalnego ludności pracującej

W 1955 r., według wstępnych obliczeń, dochód narodowy wzrósł w porównaniu z 1954 r. o ok. 8 proc.

W r. 1955 osiągnięto dalszy wzrost stopy życiowej i poziomu kulturalnego ludności.

W wyniku wzrostu płac nominalnych oraz obniżki cen artykułów konsumpcyjnych i usług nastąpił dalszy wzrost płac realnych.

Płace realne pracowników zatrudnionych poza rolnictwem były: wg wstępnych obliczeń o ok. 6 proc. wyższe niż w 1954 r., a dochody realne chłopów były wyższe o ok. 7 proc.

Poważnym czynnikiem wzrostu stopy życiowej i poziomu kulturalnego ludności pracującej był dalszy wzrost wydatków państwa na cele rozwoju oświaty, kultury, ochrony zdrowia, sportu oraz opieki nad dziećmi i młodzieżą.

Liczba dzieci w przedszkolach wzrosła w porównaniu z 1954 r. o ponad 2 proc. i przekroczyła 385 tys. Z dziecińców wiejskich korzystało w okresie nasilenia prac rolnych ponad 65 tys. dzieci. Z kolonii, obozów i półkolonii i innych form czasowych dziecięcych korzystało w 1955 r. 638 tys. dzieci i młodzieży.

W roku 1955 nastąpił dalszy rozwój szkolnictwa.

W 1955 r. rozpoczęło naukę w I klasie szkół podstawowych 668,5 tys. dzieci, tj. o ponad 7 proc. więcej niż w roku poprzednim. Ogólna liczba uczniów w szkołach podstawowych wzrosła w porównaniu z 1954 r. prawie o 6 proc., liczba izb lekcyjnych w szkołach podstawowych wzrosła o 4 proc. Wzrost ten był jednak niewystarczający. Liczba szkół podstawowych o pełnym programie 7-klasowym wzrosła w 1955 r. o 606 szkół, w tym na wsi — o 495 szkół.

W 1955 r. liczba uczniów w liceach ogólnokształcących przekroczyła 201 tys.

Liczba uczniów w zasadniczych szkołach zawodowych była w 1955 r. niższa niż w 1954, natomiast znaczny wzrost

liczby uczniów nastąpił w szkołach o kierunku szkolenia rzemieślniczego.

Liczba uczniów w technikach zawodowych kształtowała się na poziomie nieco wyższym niż w 1954 r., przy czym znacznie wzrosła liczba uczniów na studiach nauczycielskich.

W 1955 r. ukończyło szkoły wyższe 24,8 tys. osób, tj. o 12 proc. więcej niż w r. 1954.

W roku 1955 nastąpił dalszy rozwój służby zdrowia. Liczba łóżek w szpitalach, izbach chorych i w izbach porodowych wzrosła o ponad 7 tys. Liczba łóżek w izbach porodowych wzrosła o ponad 7 proc., a w izbach chorych o 19 proc., w tym w izbach chorych przy zakładach pracy o ok. 33 proc.

Nastąpił dalszy wzrost liczby łóżek w sanatoriach przeciwgruźliczych i prewencyjnych.

Liczba stacji pogotowia ratunkowego wzrosła w porównaniu z 1954 r. o 4 proc., a stacji sanitarno-epidemiologicznych — o ponad 12 proc.

Liczba miejsc w żłobkach stałych wzrosła w porównaniu z 1954 r. o ponad 10 proc.

Z czasów pracowniczych korzystało ponad 469 tys. osób, co oznacza wzrost o ponad 10 proc. w porównaniu z 1954 r.

Ogólna liczba kin zwiększyła się w porównaniu z 1954 r. o 3 proc., w tym liczba kin wiejskich o 6 proc. Liczba widzów w kinach wszystkich typów wzrosła w 1955 r. o 7 proc.

Liczba teatrów i instytucji muzycznych wykazała wzrost o 6 proc., a liczba widzów i słuchaczy kształtowała się na poziomie 1954 r.

W 1955 r. nastąpił dalszy wzrost usług świadczonych przez przedsiębiorstwa i zakłady komunalne i w związku z tym poprawa warunków bytowych ludności w miastach i osiedlach.

Zużycie gazu w gospodarstwach domowych wzrosło w porównaniu z 1954 r. o 14 proc., zużycie wody o 12 proc.

W 1955 r. wybudowano ze środków planu inwestycyjnego Ministerstwa Gospodarki Komunalnej ok. 190 km sieci wodociągowej, tj. o 78 proc. więcej niż w roku poprzednim. Plan rozbudowy sieci i urządzeń instalacji wodociągowych wykonano jednakże tylko w 90 proc.

W 1955 r. uruchomiono nowe urządzenia wodociągowe w Krakowie i Łodzi oraz ukończono budowę zbiornika wody w Goczałkowicach.

Plan budowy sieci kanalizacyjnej w miastach i osiedlach ze środków planu inwestycyjnego Ministerstwa Gospodarki Komunalnej, wykonano w 95 proc., przy czym długość sieci kanalizacyjnej oddanej do użytku była o 15 proc. większa niż w 1954 r.

Liczba pasażerów w komunikacji miejskiej wzrosła w porównaniu z 1954 r. o 10 proc. Oddano do użytku ok. 35 km toru tramwajowego. Miejskie Przedsiębiorstwa Komunikacyjne otrzymały 190 nowych wozów tramwajowych i ok. 240 autobusów.

Plan nakładów na kapitalne remonty budynków mieszkalnych wykonano w 104 proc., co oznacza wzrost nakładów o 40 proc. w porównaniu z 1954 r. Kapitałnymi remontami objęto ok. 39 tys. budynków mieszkalnych.

Zadania Narodowego Planu Gospodarczego na 1955 r. zostały w zasadzie pomyślnie wykonane. Osiągnięto przekroczenie zadań planu w wielu gałęziach przemysłu. Wzrósł poziom płac realnych pracowników oraz dochodów realnych chłopów pracujących.

Wyniki te świadczą o dalszym wzroście aktywności politycznej, społecznej i produkcyjnej mas pracujących, o dalszym umocnieniu i rozwoju socjalistycznego systemu gospodarczego. Równocześnie ujawnione zostały liczne jeszcze braki i niedociągnięcia w kierowaniu i organizowaniu poszczególnych dziedzin gospodarki oraz znacznej liczby przedsiębiorstw, które swoich zadań produkcyjnych ekonomicznych i finansowych nie wykonywały.

Szeroka dyskusja nad projektem zadań planu 5-letniego, połączona z krytyką braków i niedociągnięć, powinna zapewnić w 1956 r. wyższy poziom wykonania planu i skuteczną walkę o pełne wykonanie i przekroczenie zadań przez wszystkie przedsiębiorstwa socjalistyczne.

Budowa nowoczesnych warsztatów przy technikach mechanizacji rolnictwa zakończona zostanie w tym roku

Młodzież szkół zawodowych otrzyma:

- Internat w Michałowie
- Zasadniczą Szkołę Zawodową w Białymstoku
- Warsztaty Zasadniczej Szkoły Metalowej w Suwałkach

Z każdym rokiem zwiększa się ilość sal szkolnych i warsztatów szkół zawodowych w naszym województwie. Zwiększa się również ilość internatów dla młodzieży ze szkół Dyrekcji Okręgowej Szkolenia Zawodowego.

Na przykład w październiku roku ubiegłego młodzież Łomży otrzymała nowy internat na 200 miejsc, a w ro-

ku przyszłym taki sam internat wybudowany zostanie w Michałowie.

Na początku przyszłego ro-

Co, gdzie i kiedy?

TEATR
Teatr im. A. Węgierki: „Krzywo, prosto, byle ostro” godz. 19.00
Scena kameralna w sali Klubu TPP-R: nieczynna.

KINA W BIAŁYMSTOKU
„Pokoje” — „Podhale w ogniu” — godz. 15, 17 i 19. (Seans o godz. 21 odwołany)
„Ton” — „Włosna budapeszteńska” — godz. 14, 16, 18 i 20.
„Październik” w Łomży: „Spotkanie w Warszawie”
„Wolność” w Hajnówce: „Polawiacze krabów”
„Włókniarz” w Zambrowie: „Irena, do domu”
„Jutrzenka” w Supraslu: „Trzy starty”

„Przyszłość” w Knyszynie: „Silenieś od nocy”
„Sojusz” w Siemiatyczach: „As wywiadu”
„Kłos” w Sokółce: „Powrót”
„1 Maja” w Łapach: „Dom na przedmieściu”
„22 Lipca” w Wysokiem-Mazowieckim: „Dzieci ulicy”
„Znicz” w Bielsku-Podlaskim: „Moi przyjaciele Fabian”

WAZNIEJSZE TELEFONY
Woj. Straż Pożarna — tel. 08.
Woj. Stacja Pogotowia Ratunkowego przy ul. Krasieńskiego (róg Henryka Olejnicka) tel. blura
wezwać 00, informacji 555.
Pogotowie milicyjne — tel. 01.

Program radiowy

na dzień 2. II. (czwartek)
Białystok na fali 188,2 m

5.05 „Walce i polki”; 5.20 Gimnastyka; 5.30 Wiadomości; 5.36 Piosenki młodzieżowe; 5.45 Kalendarz radiowy; 5.55 Koncert życzeń dla wsi; 6.10 Radiowy kurs nauki języka rosyjskiego; 6.30 Dziennik poranny; 6.40 Koncert orkiestry; 7.45 „Błękita sztafeta”; 8.00 Wiadomości; 8.06 Wesołe melodie i piosenki; 8.30 Wiadomości; 8.36 Duet i sceny zespółowe z oper; 9.00 Przerwa; 12.04 Wiadomości; 12.10 Przegląd prasy stołecznej; 12.15 Utwory wiolonczelowe; 12.30 Informacje i komunikaty; 12.40 Sereńada na orkiestrę; 12.55 Recital fortepianowy; 13.45 Dla wychowawców i przedszkoli; 13.50 Uwertura do op. „Wesoła wdówka”; 14.00 Wiadomości; 14.05 Informacje; 14.10 Swojskie melodie; 14.30 Ludowe pieśni bułgarskie; 14.45 Muzyka; 16.45 Sprawozdanie z Igrzysk Olimpijskich w Cortina d'Ampezzo; 17.00 Dla dzieci; 17.30 Kronika kulturalna; 17.50 Muzyka; 18.00 Z miast i wsi Białostockiej; 18.15 Wiadomości; 18.20 Utwory fortepianowe kompozytorów współczesnych; 18.40 Chwila muzyki; 18.45 „Zwierzenia dobrego przyjaciela”; 19.00 Muzyka i aktualności; 19.25 Nowe wiersze Jerzego Ficowskiego; 19.40 „Pieśni do słów Adama Mickiewicza”; 19.55 „Zagadki muzyczne” — aud. sl. muz.; 20.30 „Gniazdko rodzinne” — słuchowisko; 21.30 Z kraju i ze świata; 22.00 Melodie taneczne; 22.20 „Sztu-chaj”; 22.40 Z naszych sal koncertowych; 23.50 Ostatnie wiadomości.

OGŁOSZENIA DROBNE

Zgubiono legitymację nr 32 wydaną przez Szkołę Podstawową i Liceum Ogólnokształcące z białoruskim jeż. nauczania w Białymstoku-Podlaskim na nazwisko Iwaniewicz Helena, g 22-4

Białostockie Zakł. Graf. T-7-1020